

GEMEENTE LOCHEM

INHOUDSOPGAVE VOORSCHRIFTEN,

deel uitmakende van het bestemmingsplan "Herziening ex artikel 30 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, bestemmingsplan Buitengebied 1991".

PARAGRAAF I INLEIDENDE BEPALINGEN	2
ARTIKEL A	2
ARTIKEL B	2
PARAGRAAF II HERZIENING	3
ARTIKEL 1 BEGRIPSBEPALINGEN	3
ARTIKEL 3 INLEIDENDE BEPALINGEN	3
ARTIKEL 4 AGRARISCHE DOELEINDEN (A)	3
ARTIKEL 5 AGRARISCH GEBIED MET LANDSCHAPPELIJKE WAARDE (AL)	5
ARTIKEL 6 AGRARISCH GEBIED MET NATUURWAARDE (AN)	6
ARTIKEL 7 BOS MET NATUURWAARDE (BN)	8
ARTIKEL 8 BEBOUWING	9
ARTIKEL 9 VRIJSTELLINGEN M.B.T. BEBOUWING	11
ARTIKEL 10 AFWIJKEND GEBRUIK	11
ARTIKEL 12 WIJZIGINGSBEVOEGDHEID EX ART. 11 WRO	12
ARTIKEL 15 WOONDOELEINDEN (W)	12
ARTIKEL 22 MAATSCHAPPELIJKE DOELEINDEN (M)	12
ARTIKEL 23 RECREATIE (R)	13
PARAGRAAF III SLOTBEPALING	14
ARTIKEL C	14

Paragraaf I Inleidende bepalingen

Artikel A

Het bestemmingsplan "Herziening ex artikel 30 Wet op de Ruimtelijke Ordening, bestemmingsplan Buitengebied 1991" bestaat uit de kaart, tekeningnr. 008.73, de toelichting en deze voorschriften.

Artikel B

In het plangebied zijn van toepassing de voorschriften behorende bij het bestemmingsplan "bestemmingsplan Buitengebied 1991" (het moederplan), vastgesteld door de Raad van de gemeente Lochem d.d. 27 januari 1992, gedeeltelijk goedgekeurd bij besluit van Gedeputeerde Staten van Gelderland d.d. 10 september 1992, onder nummer R69.21.35.35, en waaraan deels goedkeuring is onthouden in het Koninklijk Besluit van 11 maart 1996, no. 96.001288, zulks met inachtneming van de wijzigingen van die voorschriften zoals voorzien in deze herziening.

Paragraaf II Herziening

De voorschriften worden als volgt herzien:

ARTIKEL 1 BEGRIPSBEPALINGEN

Aan dit artikel worden de volgende leden toegevoegd:

Lid 40. Hoveniersbedrijf, het vanuit een vaste standplaats op locatie aanleggen van tuinen, zonder dat ter plaatse van het hoveniersbedrijf detailhandel plaats mag vinden of het kweken van voor het bedrijf noodzakelijke planten e.d. Opslag van materiaal ter plaatse van het hoveniersbedrijf is uiteraard toegestaan.

Lid 41. Algenvijver, mestverwerking waarbij de dunne fractie van mest op een dusdanige wijze wordt behandeld dat de aanwezige organische- en minerale componenten van deze fractie geen milieuprobleem meer vormen. Het is een systeem waarbij continu vloeibare mest in algenbiomassa wordt omgezet.

ARTIKEL 3 INLEIDENDE BEPALING

Lid 4 Relatie ruilverkavelingsplan

De tekst vervalt.

ARTIKEL 4 AGRARISCHE DOELEINDEN (A)

Lid 3 Beschrijving in hoofdlijnen

In dit lid wordt in hoofdlijnen beschreven op welke wijze met het plan de in lid 1 bedoelde doeleinden worden nagestreefd.

De tekst van het moederplan aangevuld met de ontwerp-herziening (cursief weergegeven) luidde:

a - Het beleid

“Op deze gronden zal worden gestreefd naar optimalisering van omstandigheden voor het agrarisch gebruik. Daarnaast dienen maatregelen ten aanzien van het gebruik van de gronden en opstallen en het oprichten van bouwwerken in belangrijke mate gericht te zijn op het behoud van de functionele karakteristiek.

Het beleid is erop gericht de milieubelasting te beperken via het generieke beleid, neergelegd in bijvoorbeeld het ammoniakreductieplan, dan wel andere plannen die

in de plaats treden van het ammoniakreductieplan dan wel de Interimwet Ammoniak en Veehouderij. Het beleid is er eveneens op gericht concentratie van bebouwing te bevorderen binnen de bouwpercelen, teneinde de bestaande waarden in het gebied zoveel mogelijk te sparen.

De in het gebied voorkomende en op de van dit plan deel uitmakende en als kaartbijlage opgenomen inventarisatiekaart aangegeven natuur- of landschapselementen, zoals bomen, houtwallen, overige houtige gewassen en waterlopen e.d. hebben landschappelijke en/of ecologische betekenis. Er wordt naar gestreefd deze te behouden zonder echter daarbij structureel nadelige gevolgen mede te brengen voor de uitoefening van het agrarische bedrijf. Er is geen aanleiding om op deze gronden de teelt van snelgroeiend hout niet als agrarische productietak toe te laten.

Artikel 4, lid 3, sub a, komt te luiden:

“Op deze gronden zal worden gestreefd naar optimalisering van omstandigheden voor het agrarisch gebruik. Daarnaast dienen maatregelen ten aanzien van het gebruik van de gronden en opstallen en het oprichten van bouwwerken in belangrijke mate gericht te zijn op het behoud van de functionele karakteristiek en bovendien dienen deze maatregelen eveneens het gebruik van de gronden en opstallen en het oprichten van bouwwerken in die mate te beperken, dat bijgedragen wordt aan herstel van de milieukwaliteit en een daling van de totale milieubelasting. Uiteraard zal naast het bestemmingsplan het milieuspoor worden gevolgd, onder meer vastgelegd in het ammoniakreductieplan”.

Aan artikel 4, lid 3, onder c, wordt een sub 2 toegevoegd. De tekst onder c zoals die luidde in het moederplan krijgt nummer, sub 1.

Artikel 4, lid 3, onder c, komt te luiden:

c - Toetsingscriteria:

1. Voor de beoordeling of, en zo ja onder welke voorwaarden, vrijstellingen en vergunningen kunnen of moeten worden verleend is de concrete situatie ter plaatse in relatie tot het onder a. uitgedrukte beleid bepalend. De van dit plan deel uitmakende, als kaartbijlage opgenomen inventarisatiekaart, alsmede de toelichting, waarvan dit plan vergezeld gaat, spelen daarbij een ondersteunende rol, met name waar het gaat om een meer specifieke beschrijving van (de hierboven beschreven elementen binnen) het landschap (hoofdstuk 2).
2. In het geval een bouwvergunning wordt gevraagd voor een bouwwerk, waarmee wordt beoogd de uitoefening mogelijk te maken van een milieuvergunningplichtige activiteit, en deze milieuvergunning niet zal en kan worden verleend, ten gevolge waarvan de beoogde activiteit in of met dat bouwwerk niet mag worden uitgeoefend, worden met betrekking tot de verlening van de bouwvergunning de met de bouwvergunning samenhangende overige belangen opnieuw afgewogen tegen de betrokken planologische belangen, welke hier worden behartigd door beperking van de in de beschrijving in hoofdlijnen bedoelde toename van verdichting door bebouwing en de daaraan ten grondslag liggende redenen. Indien uit herafweging blijkt dat het belang van

handhaving van het vorengenoemde beleid zwaarder weegt, wordt het betreffende bouwwerk geacht in strijd te zijn met de bepalingen van dit artikel.

ARTIKEL 5 AGRARISCH GEBIED MET LANDSCHAPPELIJKE WAARDE (AL)

Lid 3 Beschrijving in hoofdlijnen

In dit lid wordt in hoofdlijnen beschreven op welke wijze met het plan de in lid 1 bedoelde doeleinden worden nagestreefd.

De tekst van het moederplan aangevuld met de ontwerp-herziening (cursief weergegeven) luidde:

a - Het beleid.

Het beleid is erop gericht de milieubelasting te beperken via het generieke beleid, neergelegd in bijvoorbeeld het ammoniakreductieplan, dan wel andere plannen die in de plaats treden van het ammoniakreductieplan dan wel de Interimwet Ammoniak en Veehouderij. Het beleid is er eveneens op gericht concentratie van bebouwing te bevorderen binnen de bouwpercelen, teneinde de bestaande waarden in het gebied zoveel mogelijk te sparen.

Maatregelen ten aanzien van het gebruik van gronden en opstallen en het oprichten van bouwwerken dienen primair afgewogen te worden tegen het streven naar behoud en herstel van de ruimtelijke en functionele karakteristiek van het bestemmingsgebied.

Teneinde een mogelijke verdere aantasting van de verschijningsvorm, welke mede door het uiteenlopende agrarische gebruik kan worden veroorzaakt, te beperken, is het planologisch beleid gericht op de handhaving of versterking van de landschappelijke waarde, welke gevormd wordt door de in lid 2 genoemde elementen met zo min mogelijk beperkingen ten aanzien van de uitoefening van het agrarisch bedrijf. De teelt van snelgroeiend hout dient op deze gronden terughoudend te worden benaderd en afgewogen te worden tegen de hier bedoelde achtergronden."

Artikel 5, lid 3, sub a, komt te luiden:

"Ontwikkelingen die zich in het gebied kunnen of zullen voordoen, waaronder wijzigingen in het gebruik van de gronden en opstallen en het oprichten van bouwwerken, dienen te worden afgewogen tegen het streven naar behoud en herstel van de ruimtelijke en functionele karakteristiek van het bestemmingsgebied en dienen daarnaast in die mate te worden beperkt, dat bijgedragen wordt aan herstel van de milieukwaliteit en een daling van de totale milieubelasting. Uiteraard zal naast het bestemmingsplan het milieuspoor worden gevolgd, onder meer vastgelegd in het ammoniakreductieplan. Teneinde een mogelijke verdere aantasting van de verschijningsvorm, welke mede door het uiteenlopende agrarische gebruik kan worden veroorzaakt, te beperken, is het planologisch beleid gericht op de handhaving of versterking van de landschappelijke waarde, welke gevormd wordt door de in lid 2

genoemde elementen en met inachtneming van hetgeen is vermeld ten aanzien van de reductie van milieubelasting.”

Aan artikel 5, lid 3, onder c, wordt een sub 2 toegevoegd. De tekst onder c zoals die luidde in het moederplan krijgt nummer, sub 1.

Artikel 5, lid 3, onder c, komt te luiden:

c - Toetsingscriteria:

1. Voor de beoordeling of, en zo ja onder welke voorwaarden, vrijstellingen en vergunningen kunnen of moeten worden verleend is de concrete situatie ter plaatse in relatie tot het onder a. uitgedrukte beleid bepalend. De van dit plan deel uitmakende, als kaartbijlage opgenomen inventarisatiekaart, alsmede de toelichting, waarvan dit plan vergezeld gaat, spelen daarbij een ondersteunende rol, met name waar het gaat om een meer specifieke beschrijving van (de hierboven beschreven elementen binnen) het landschap (hoofdstuk 2).
2. In het geval een bouwvergunning wordt gevraagd voor een bouwwerk, waarmee wordt beoogd de uitoefening mogelijk te maken van een milieuvergunningplichtige activiteit, en deze milieuvergunning niet zal en kan worden verleend, ten gevolge waarvan de beoogde activiteit in of met dat bouwwerk niet mag worden uitgeoefend, worden met betrekking tot de verlening van de bouwvergunning de met de bouwvergunning samenhangende overige belangen opnieuw afgewogen tegen de betrokken planologische belangen, welke hier worden behartigd door beperking van de in de beschrijving in hoofdlijnen bedoelde toename van verdichting door bebouwing en de daaraan ten grondslag liggende redenen. Indien uit herafweging blijkt dat het belang van handhaving van het vorengenoemde beleid zwaarder weegt, wordt het betreffende bouwwerk geacht in strijd te zijn met de bepalingen van dit artikel.

ARTIKEL 6 AGRARISCH GEBIED MET NATUURWAARDE (AN)

Lid 3 Beschrijving in hoofdlijnen

In dit lid wordt in hoofdlijnen beschreven op welke wijze met het plan de in lid 1 bedoelde doeleinden worden nagestreefd.

De tekst van het moederplan aangevuld met de ontwerp-herziening (cursief weergegeven) luidde:

a - Het beleid.

Het beleid is erop gericht de milieubelasting te beperken via het generieke beleid, neergelegd in bijvoorbeeld het ammoniakreductieplan, dan wel andere plannen die in de plaats treden van het ammoniakreductieplan dan wel de Interimwet Ammoniak en Veehouderij. Het beleid is er eveneens op gericht concentratie van bebouwing te bevorderen binnen de bouwpercelen, teneinde de bestaande waarden in het gebied zoveel mogelijk te sparen.

Maatregelen ten aanzien van het gebruik van gronden en opstallen en het oprichten van bouwwerken dienen primair afgewogen te worden tegen het

streven naar behoud en herstel van de ruimtelijke en functionele karakteristiek van het bestemmingsgebied.

Teneinde te voorkomen dat de bestaande relatie tussen de factoren welke de basis vormen van deze karakteristieken (grondwater - beplanting - fauna) onevenredig verstoord wordt, dienen er aan het gebruik van de gronden grotere beperkingen gesteld te worden dan in de AL gebieden. Als gevolg hiervan dient het agrarische gebruik, zoals dit binnen deze gebieden voorkomt, afgestemd te zijn op de instandhouding van bedoelde waarden."

Artikel 6, lid 3, sub a, komt te luiden:

"Ontwikkelingen die zich in het gebied kunnen of zullen voordoen, waaronder wijzigingen in het gebruik van de gronden en opstallen en het oprichten van bouwwerken, dienen te worden afgewogen tegen het streven naar behoud en herstel van de ruimtelijke en functionele karakteristiek van het bestemmingsgebied en tegen het behoud en herstel van de in lid 2 nader omschreven aanwezige natuurwaarden en dienen daarnaast in die mate te worden beperkt, dat bijgedragen wordt aan herstel van de milieukwaliteit en een daling van de totale milieubelasting. Uiteraard zal naast het bestemmingsplan het milieuspoor worden gevolgd, onder meer vastgelegd in het ammoniakreductieplan.

Teneinde te voorkomen dat de bestaande relatie tussen de factoren welke de basis vormen van deze karakteristieken (grondwater - beplanting - fauna) onevenredig verstoord wordt, dienen er aan het gebruik van de gronden grotere beperkingen gesteld te worden dan in de AL gebieden. Als gevolg hiervan dient het agrarische gebruik, zoals dit binnen deze gebieden voorkomt, afgestemd te zijn op de instandhouding van bedoelde waarden en het terugdringen van de totale milieubelasting."

Aan artikel 6, lid 3, onder c, wordt een sub 2 toegevoegd. De tekst onder c zoals die luidde in het moederplan krijgt nummer, sub 1.

Artikel 6, lid 3, onder c, komt te luiden:

c - Toetsingscriteria:

1. Voor de beoordeling of, en zo ja onder welke voorwaarden, vrijstellingen en vergunningen kunnen of moeten worden verleend is de concrete situatie ter plaatse in relatie tot het onder a. uitgedrukte beleid bepalend. De van dit plan deel uitmakende, als kaartbijlage opgenomen inventarisatiekaart, alsmede de toelichting, waarvan dit plan vergezeld gaat, spelen daarbij een ondersteunende rol, met name waar het gaat om een meer specifieke beschrijving van (de hierboven beschreven elementen binnen) het landschap (hoofdstuk 2).
2. In het geval een bouwvergunning wordt gevraagd voor een bouwwerk, waarmee wordt beoogd de uitoefening mogelijk te maken van een milieuvergunningplichtige activiteit, en deze milieuvergunning niet zal en kan worden verleend, ten gevolge waarvan de beoogde activiteit in of met dat bouwwerk niet mag worden uitgeoefend, worden met betrekking tot de verlening van de bouwvergunning de met de bouwvergunning samenhangende overige belangen opnieuw afgewogen tegen de betrokken planologische belangen, welke hier worden behartigd door beperking van de in de beschrijving in

hoofddlijnen bedoelde toename van verdichting door bebouwing en de daaraan ten grondslag liggende redenen. Indien uit herafweging blijkt dat het belang van handhaving van het vorengenoemde beleid zwaarder weegt, wordt het betreffende bouwwerk geacht in strijd te zijn met de bepalingen van dit artikel.

Lid 4 Aanlegvergunning

Het onder a. gestelde wordt ter hoogte van de (*) aangevuld met de daaronder aangegeven tekst:

- a. Het is verboden op of in de gronden als bedoeld in lid 1 zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van burgemeester en wethouders (aanlegvergunning) werken en werkzaamheden uit te voeren waarvan het aannemelijk is dat zij de bestaande relatie tussen de basisfactoren grondwater, bodem en reliëf (*) zullen wijzigen;
(*) , zoals aangegeven in de beschrijving in hoofddlijnen,

Een nieuw sub b wordt ingevoegd. De tekst luidt:

- b. Het is verboden op of in de gronden als bedoeld in lid 1 met uitzondering van de binnen de bouwpercelen gelegen gronden, zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van burgemeester en wethouders (aanlegvergunning) de volgende werken en werkzaamheden uit te voeren:

De vernummering wordt aangepast aan het extra sub b. Het oud sub b wordt sub c. Onder het oude sub b en het nieuwe sub c, vervalt het tweede gedachtenstreepje.

Het eerste gedachtenstreepje wordt aangevuld met de volgende tekst:

en in overeenstemming zijn met het daartoe in lid 3 uitgedrukte beleid.

ARTIKEL 7 BOS MET NATUURWAARDE (BN)

Lid 1 Doeleinden

De doeleindenomschrijving wordt met de volgende tekst aangevuld:

De tot deze bestemming behorende gronden kunnen eveneens een agrarische functie hebben, dan wel een functie voor de houtteelt.
De gronden die op de plankaart mede als "militair oefenterrein" zijn aangegeven zijn eveneens bestemd voor uit te voeren militaire oefeningen.

Lid 3 Beschrijving in hoofddlijnen

a - het beleid:

Het onder a. gestelde wordt ter hoogte van de (*) aangevuld met de daaronder aangegeven tekst:

Maatregelen ten aanzien van het gebruik van de gronden en het oprichten van, voor zover toegestaan, bouwwerken dienen primair gericht te zijn op het behoud en herstel van de ruimtelijke en functionele karakteristiek van het bestemmingsgebied en op het behoud en herstel van de aanwezige cultuur-historische en natuurwaarden. (*)

(*), danwel dienen te passen binnen de agrarische functie dan wel voor een functie voor de houtteelt welke binnen de bestemming toelaatbaar is. Voor zover het gaat om binnen de dubbelbestemming gelegen gronden, zijn maatregelen ook toegestaan indien deze passen binnen de functie van militair oefenterrein.

ARTIKEL 8 BEBOUWING

De tekst van het moederplan aangevuld met de ontwerp-herziening (cursief weergegeven) luidde:

Lid 1 Bebouwing.

Bebouwing is voorzover in deze voorschriften niet uitdrukkelijk anders is bepaald, slechts toegestaan

- binnen de op de plankaart als zodanig aangegeven agrarische bouwpercelen en
- uitsluitend ten behoeve van de uitoefening van het agrarische bedrijf waaronder begrepen één agrarische bedrijfswoning.

Op de als BN bestemde gronden mag niet worden gebouwd, behoudens bouwwerken welke met het oog op het beheer, onderhoud en de overige in lid 1 van artikel 7 bedoelde doeleinden noodzakelijk zijn.

2. *Daar waar op de plankaart een aanduiding (hb) is aangegeven, mag een hoverniersbedrijf worden gevestigd met dien verstande dat er maximaal 1000 m² bebouwing is toegestaan met een maximale bouwhoogte van 10 m.*
3. *Daar waar op de plankaart een aanduiding (av) is aangegeven, is een algenvijver van maximaal 1,5 ha toegestaan en mogen mestzakken worden geplaatst met een maximale omvang van 500 m² en een maximale hoogte boven maaiveld van 75 cm.*

Artikel 8, lid 1, komt te luiden:

Lid 1 Bebouwing

- a. Bebouwing is voorzover in deze voorschriften niet uitdrukkelijk anders is bepaald, slechts toegestaan:
 - binnen de op de plankaart als zodanig aangegeven agrarische bouwpercelen en
 - uitsluitend ten behoeve van de uitoefening van het agrarische bedrijf waaronder begrepen één agrarische bedrijfswoning.
- b. Op de als BN bestemde gronden mag niet worden gebouwd, behoudens bouwwerken welke met het oog op het beheer, onderhoud en de overige in lid 1 van artikel 7 bedoelde doeleinden noodzakelijk zijn.
- c. Daar waar op de plankaart een aanduiding (hb) is aangegeven, mag een hoverniersbedrijf worden gevestigd met dien verstande dat er maximaal 1000 m² bebouwing is toegestaan met een maximale bouwhoogte van 10 m.

- d. Daar waar op de plankaart een aanduiding (av) is aangegeven, is een algenvijver van maximaal 1,5 ha toegestaan en mogen mestzakken worden geplaatst met een maximale omvang van 500 m² en een maximale hoogte boven maaiveld van 75 cm.
- e. Ter plaatse waar op de plankaart de aanduiding "Gastransportleiding" is aangegeven, is het verboden om binnen een afstand van 5 meter uit de hartlijn van de gastransportleiding enig bouwwerk op te richten of werkzaamheden uit te voeren die een veilig en bedrijfszeker gastransport in gevaar kunnen brengen. Onder dat laatste wordt onder meer verstaan: het aanbrengen van gesloten wegdek; het indrijven van voorwerpen in de grond; het permanent opslaan van goederen; het wijzigen van het maaiveldniveau door ontgrondingen of ophogingen; het verrichten van graafwerkzaamheden anders dan normaal spit- en ploegwerk; het aanbrengen van diepwortelende beplanting enz.

De tekst van het moederplan aangevuld met de ontwerp-herziening (cursief weergegeven) luidde:

Lid 2 Bouwhoogte

"De bouwhoogte van de in lid 1 bedoelde bedrijfsgebouwen mag ten hoogste bedragen:

- * 10 m. in de A en AL gebieden;
- * 7,5 m. in de AN gebieden.

- b. *In het geval een bouwvergunning wordt gevraagd voor een bouwwerk, waarmee wordt beoogd de uitoefening mogelijk te maken van een milieuvergunningplichtige activiteit, en deze milieuvergunning niet zal en kan worden verleend, ten gevolge waarvan de beoogde activiteit in of met dat bouwwerk niet mag worden uitgeoefend, worden met betrekking tot de verlening van de bouwvergunning de met de bouwvergunning samenhangende overige belangen opnieuw afgewogen tegen de betrokken planologische belangen, welke hier worden behartigd door beperking van de in de beschrijving in hoofdlijnen bedoelde toename van verdichting door bebouwing en de daaraan ten grondslag liggende redenen. Indien uit herafweging blijkt dat het belang van handhaving van het vorengenoemde beleid zwaarder weegt, wordt het betreffende bouwwerk geacht in strijd te zijn met de bepalingen van dit artikel.*

Artikel 8, lid 2, komt te luiden:

Lid 2 Bouwhoogte

"De bouwhoogte van de in lid 1 bedoelde bedrijfsgebouwen mag ten hoogste bedragen:

- * 10 m. in de A en AL gebieden;
- * 7,5 m. in de AN gebieden.

De tekst van het moederplan luidde:

Lid 4 Nadere eisen

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd, voor zover nodig in verband met het in artikel 6 lid 3. uitgedrukte beleid en te beschermen waarden en voor zover daarmee een economisch verantwoorde bedrijfsuitvoering niet wordt

belemmerd, met betrekking tot maatvoering en situering van de bebouwing in de AN gebieden nadere eisen te stellen.

Artikel 8, lid 4, Nadere eisen, komt te luiden:

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd ten behoeve van het beleid en de te beschermen waarden zoals genoemd in de beschrijving in hoofdlijnen bij de desbetreffende hoofdbestemmingen, nadere eisen te stellen aan de maatvoering en situering van de bebouwing, voorzover daardoor een economisch verantwoorde bedrijfsvoering niet wordt belemmerd.

ARTIKEL 9 VRIJSTELLINGEN M.B.T. BEBOUWING

De tekst van het moederplan aangevuld met de ontwerp-herziening (cursief weergegeven) luidde:

Lid a.

- a. met betrekking tot het eerste lid in de A en AL gebieden, ten aanzien van overschrijding van de bouwperceelsgrenzen ten behoeve van de bouw van
- * sleufsilos en mestopslag, mits hiervoor, voor zover de gronden zijn gelegen in de AL-bestemming, (tevens) een aanlegvergunning als bedoeld in artikel 5 lid 4 is of zal worden verleend;
 - * overige agrarische bebouwing, mits:
 1. het oppervlak van de overschrijding niet groter is dan 10% van dat van het bestaande bouwperceel;
 2. de totale oppervlakte van het bouwperceel door de overschrijding niet wordt vergroot;
 3. de overschrijding geen aantasting tot gevolg heeft van hetgeen in artikel 4 voor de A gebieden resp. art. 5 voor de AL gebieden is bepaald, *meer in het bijzonder, dat de overschrijding geen aantasting tot gevolg heeft van het milieu, waaronder verzuring door ammoniak, zoals neergelegd in het ammoniakreductieplan.*

Lid a komt in zijn geheel te vervallen. Artikel 9, lid b t/m f wordt vernummerd tot artikel 9, lid a t/m e.

ARTIKEL 10 AFWIJKEND GEBRUIK

Dit artikel wordt aangevuld met lid 6, dat als volgt komt te luiden:

Lid 6 Klootschietvereniging

Ter plaatse waar op de kaart de aanduiding "\$" is aangegeven, mogen de gronden worden gebruikt ten behoeve van een oefenbaan voor de Klootschietvereniging.

ARTIKEL 12

WIJZIGINGSBEVOEGDHEID EX ART. 11 WRO

Lid 1 Te wijzigen onderdelen

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd het plan te wijzigen als bedoeld in art. 11 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening met betrekking tot:

De tekst van het moederplan luidde:

- a. het bepaalde in artikel 8 lid 1 ten behoeve van de overschrijding van de bebouwingsgrenzen van agrarische bouwpercelen in de AN gebieden door agrarische bebouwing, met dien verstande dat de overschrijding geen aantasting tot gevolg heeft van hetgeen bepaald is in artikel 6 en dat het bepaalde in artikel 9 onder a. overeenkomstig van toepassing is;

Sub a komt in zijn geheel te vervallen. Artikel 12, lid 1, sub b t/m e wordt vernummerd tot artikel 12, lid 1, sub a t/m d.

Lid 3 Wijzigingsbevoegdheid gemeenteraad

Lid 3 komt in zijn geheel te vervallen.

ARTIKEL 15

WOONDOELEINDEN (W)

Lid 4 Gebruiksbepalingen

Een nieuw sub c wordt toegevoegd:

Ter plaatse waar dit op de kaart als zodanig is aangeduid (dv) is een dienstverlenend bedrijf toegestaan, uitsluitend in het aangepeilde gebouw.

ARTIKEL 22

MAATSCHAPPELIJKE DOELEINDEN (M)

Lid 3 ad b. Openbare en bijzondere doeleinden

De tekst van lid b sub 2 vervalt.

ARTIKEL 23

RECREATIE (R)

Lid 4 ad b. Recreatiecentrum (Rc)

Het onder lid b sub 2 gestelde wordt ter hoogte van de (*) vervangen met de daaronder aangegeven tekst:

2. per 175 staanplaatsen een bedrijfswoning van ten hoogste 500 m3 worden gebouwd (*)

(*), met dien verstande, dat een tweede bedrijfswoning slechts mag worden opgericht nadat nog eens 175 standplaatsen zijn gerealiseerd enz. Het volgende staatje is daarbij van toepassing:

0	<	175 standplaatsen	1 woning
>	175	< 350	1 woning
>	350	< 525	2 woningen
>	525	< 700	2 woningen
>	700	< 875	3 woningen
>	875	< 1.050	3 woningen

Het onder lid b sub 5 gestelde wordt aangevuld met de volgende tekst:

onder voorwaarden dat de noodzaak tot het oprichten van een vierde bedrijfswoning is aangetoond en een veelvoud van 175 standplaatsen is gerealiseerd, te weten:

> 1.050	<	1.225	4 woningen (Vrijstelling)
> 1.225	<	1.400	4 woningen (Vrijstelling)

Paragraaf III Slotbepaling

Artikel C

Dit plan kan worden aangehaald onder de naam "Herziening ex artikel 30 Wet op de Ruimtelijke Ordening, bestemmingsplan Buitengebied 1991".

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de Gemeenteraad van Lochem, gehouden op (PM);

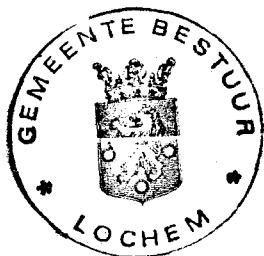
De secretaris,

De voorzitter,

Vastgesteld bij besluit van
de raad der gemeente Lochem.

dd. 31-05-99 no. 12

De secretaris,

Goedkeuring ONTHOUDEN aan:

- de subbestemming Rw op een recreatieterrein aan de Ossenbeltsdijk en een terrein aan de Doktersdijk (met rode omlijning op de plankaart aangegeven);
- de subbestemming Rk aan de Koopmansweg (met rode omlijning op de plankaart aangegeven);

OVERIGENS GOEDGEKEURD

op grond van artikel 28 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening bij besluit van 11 januari 2000, nr. RE1999.59234

Gedeputeerde Staten van Gelderland

Commissaris van de Koningin

griffier

Aan de Raad van de gemeente Lochem
Informatie bij: M. Overbeek (0573) 28 91 20

Voorstel nummer: 12
Vergadering: 31 mei 1999

Onderwerp: Vaststelling bestemmingsplan Buitengebied

Voorstel

- 1 Bestemmingsplan Buitengebied ex artikel 30 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, gewijzigd vaststellen
 - 2 De ingebrachte zienswijzen afhandelen conform de nota van zienswijzen en de bijbehorende stukken.
-

Inleiding

Met ingang van 16 april 1998 tot en met 15 mei 1998 heeft het ontwerp bestemmingsplan Buitengebied, de herziening ex artikel 30 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening ter inzage gelegen.

Het ontwerp bestemmingsplan betreft die onderdelen waaraan bij besluit van Gedeputeerde Staten van Gelderland en het Koninklijk Besluit goedkeuring is onthouden.

Tot tweemaal toe hebben wij u eind 1998 voorgesteld tot vaststelling van het bestemmingsplan over te gaan. Door allerlei ontwikkelingen, met name op het gebied van nieuwe rijkswetgeving en veranderend provinciaal beleid ten aanzien van de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven is niet overgegaan tot vaststelling van het bestemmingsplan. In een overzicht behorende bij de stukken hebben wij de acties en de gebeurtenissen tussen 1 december 1998 en nu voor u inzichtelijk gemaakt.

Argumenten

Het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan is een herziening ten gevolge van de uitspraken van het college van Gedeputeerde Staten en de Kroon. Belangrijke onderdelen uit deze uitspraken zijn:

- de agrarische bouwpercelen;
- bungalowparken
- jachthondenmeute

De agrarische bouwpercelen

De Kroon is onder meer van mening dat de verzuringproblematiek in de gemeente Lochem zodanig is dat naast de milieuwetgeving ook het bestemmingsplan bij moet dragen aan het terugdringen van de verzuring. Opgemerkt wordt dat eerst na de uitspraak van de Kroon een ammoniakreductieplan is opgezet. In het nu vast te stellen bestemmingsplan wordt in het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan, nl. in de voorschriften een duidelijk verband gelegd naar het inmiddels goedgekeurde ammoniakreductieplan. Voorts is nadrukkelijk in de voorschriften een heroverwegingsmoment opgenomen. Een bepaling in de voorschriften geeft aan dat indien de milieuvergunning niet verleend kan worden, de bouwvergunning ook niet verleend zal worden wegens strijd met het planologische beleid zoals weergegeven in het bestemmingsplan.

Voorts hebben de recente ontwikkelingen binnen het te voeren beleid van het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland op het gebied van ammoniak en bestemmingsplannen er toe geleid dat er geen reden (meer) aanwezig is om zoneringen op te nemen in de bestemmingsplannen Buitengebied. Derhalve hoeft er geen relatie meer te worden gelegd tussen de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven en de

aanwezige natuur- c.q. landschapselementen in de omgeving van die bedrijven.

Het feit dat het rijksbeleid geënt is op emissiebeleid en niet (meer) op depositiebeleid heeft hierbij een grote rol gespeeld.

Uit het onderzoek ten behoeve van de nu vast te stellen herziening zijn de volgende belangrijke aspecten gebleken:

- circa 140 van de 500 onderzochte bouwpercelen zijn verdwenen in verband met het stoppen van de agrarische activiteit ter plaatse;
- bij het toekennen van een nieuwe bouwkafeel is uitgegaan van het bouwboek op maat principe. Hierbij spelen de economische omvang gebaseerd op de geldende (milieu)rechten en de toekomstverwachtingen van het bedrijf een rol;
- de landschappelijke en ruimtelijke situatie ter plaatse hebben bij de toekenning van de bouwkafeel en de omvang er van een grote rol gespeeld;
- daarnaast is de nu aanwezige bebouwing ook van grote invloed geweest bij de omvang van de bouwkafeel;
- de overschrijding van bouwperceelsgrenzen is als gevolg van het bouwboek op maat principe komen te vervallen.

In de loop van het proces om te komen tot vaststelling van het bestemmingsplan is eveneens gebleken dat de uitvoering van het streekplanbeleid op het gebied van ammoniak en bestemmingsplannen tot vele discussies heeft geleid. In een brief van 12 april heeft het college van Gedeputeerde Staten aangegeven dat het goedkeuringsbeleid genuanceerd is vanaf 16 maart. De nuancering houdt in dat er bij het bepalen van de aanvaardbaarheid van de grootte van een agrarisch bouwperceel geen consequenties verbonden worden aan de relatie grootte bouwperceel/aanwezigheid kwetsbare natuur/gevolgen depositie ammoniak.

Zoals gesteld is in de toelichting gemotiveerd ingegaan op de wijze waarop wij de bouwpercelen hebben bepaald. Een en ander houdt in dat wij er op kunnen vertrouwen dat het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland goedkeuring zal hechten aan ons bestemmingsplan zoals dat ter visie heeft gelegen.

Bungalowparken

De Kroon heeft geoordeeld dat aan de parken de Wakel en de Witte Berken een (sub)bestemming Recreatiewoningen moet worden toegekend.

Onlosmakelijk aan de bestemming zitten de voorschriften en de plankaat vast. Met de onthouding van de goedkeuring aan de (sub)bestemming Recreatiecentrum is tevens het bebouwingspercentage vervallen. Voor de goede orde wordt opgemerkt dat binnen de (sub)bestemming Recreatiewoningen uitgegaan wordt van een fixatie van het huidige aantal woningen op de betreffende parken.

Jachthonden

In een overzicht welke u bij de stukken aantreft, is ingegaan op de gebeurtenissen tussen november 1998 en april 1999. Uit het overzicht blijkt dat er ten aanzien van de vaststelling van het bestemmingsplan zich geen wezenlijke nieuwe feiten en/of omstandigheden voordoen welke leiden het afwijken van de uitspraak van de Kroon. Een en ander betekent dat het nu voorliggende bestemmingsplan de vestiging van de jachthondenmeute planologisch mogelijk maakt.

In de commissie ROF van 15 april 1999 bent u geïnformeerd over de stand van zaken met betrekking tot de vaststelling van het bestemmingsplan. Ook is in die commissie gediscussieerd over de mogelijke oplossingsrichtingen, welke kunnen leiden tot de vaststelling van het plan. Uit de discussie is gebleken dat

de meerderheid van uw raad opteert voor de oplossingsrichting 1, welke de weergave is van het ontwerp bestemmingsplan.

De nota van zienswijzen

In de vergaderingen van de commissie ROF van 12 november en 10 december is gesproken over de ingebrachte zienswijzen. De in die commissies gemaakte opmerkingen zijn verwerkt in het nu door u vast te stellen bestemmingsplan en de daarbij behorende stukken.

De indieners van de ingebrachte zienswijzen zijn op de hoogte gesteld van ons voorstel en de behandeling in de raad van mei.

Bij dit voorstel is een nota van zienswijzen gevoegd waarin alle ingebrachte zienswijzen zijn gebundeld. Tevens is in deze nota onze reactie opgenomen ten aanzien van de ingebrachte zienswijzen en is een overzicht gemaakt van de wijzigingen op het ontwerp-bestemmingsplan tengevolge van de ingebrachte zienswijzen. Tevens is een overzicht gemaakt van de dezerzijds aangepaste wijzigingen. Belanghebbenden over de laatstgenoemde categorie wijzigingen zijn ook op de hoogte gesteld omtrent de vaststelling van het bestemmingsplan in mei.

Kanttekeningen

Verwacht wordt dat de streekplanwijziging nog niet vastgesteld zal zijn bij de besluitvorming omtrent goedkeuring van het onderhavige bestemmingsplan.

De herziening van het bestemmingsplan ten aanzien van de bouwpercelen is het gevolg van het beroepsschrift van de inspectie milieuhygiëne. In het gevoerde overleg inzake het onderhavige bestemmingsplan is van de zijde van de inspectie ruimtelijke ordening en milieuhygiëne aangegeven dat zij het niet eens zijn met het ontwerp-bestemmingsplan. Een en ander heeft ook geresulteerd in het indienen van een zienswijze. Wij zijn van mening dat met het nu vast te stellen bestemmingsplan in voldoende mate voldaan wordt aan (de geest van) het Koninklijk Besluit. De inspecties zullen het vastgestelde bestemmingsplan inhoudelijk beoordelen.

Lochem, 4 mei 1999.

Burgemeester en wethouders van Lochem,

mr. T. Brouwer
Secretaris

i.s.

E.J. van Duijn
burgemeester

Volgens voorstel door de raad besloten op 31 mei 1999 en amendement van GB, VVD, GL en CDA d.d. 31 mei 1999 over bestemming percelen Vordense Binnenweg 3 en 5 te Lochem.

mr. T. Brouwer
Secretaris

E.J. van Duijn
burgemeester

Ingekomen brief, gericht aan raad:
Kopieën aan...
- Raadsleden (17)
- Niet-Raadsleden (14)
- Belanghebbende portefeuillehouder
- Griffier (W. Haverkamp)
- Starke
- Logtenberg
- Meijer
- FB/J
- 27 exemplaren

0) 4 26 44 26

0) 3 65 13 80

0) 4 26 4 . . .

RAAD DER GEMEENTE LOCHEM

Postbus 17

7240 AA LOCHEM

Datum

Inlichtingen toestel

Uw kenmerk

29 oktober 2003

070-4264388

Onderwerp

Ons nummer

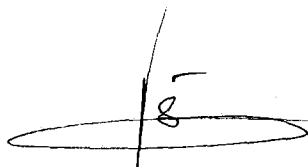
Lochem

200301070/1/R3

Bp 'Herziening ex artikel 30 WRO, bp
Buitengebied 1991'

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde aangelegenheid.

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak,
voor deze,

Gemeente Lochem	
Afd. POEZ	Kopie:
nr. 11939	
Ingekomen	30 OKT. 2003
T bestemmingsplan	
K	
☐ oniv. bev.	☒ raadsverg. d. d. 24-11-2003
☐ k-map	☐ archief/bibliotheek

200301070/1.

Datum uitspraak: 29 oktober 2003

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak in het geding tussen:

de regionaal inspecteur VROM, regio Oost,
appellant,

en

het college van gedeputeerde staten van Gelderland,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 1999 heeft de gemeenteraad van Lochem, op voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 4 mei 1999, vastgesteld het bestemmingsplan "Herziening ex artikel 30 Wet op de Ruimtelijke Ordening, bestemmingsplan Buitengebied 1991".

Verweerder heeft bij zijn besluit van 11 januari 2000, kenmerk RE 1999.59234, beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan.

Bij besluit van 25 april 2000 heeft de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer het besluit van verweerder vervangen.

Bij uitspraak van 27 november 2002, no. 200002427/1, heeft de Afdeling de tegen dit vervangingsbesluit ingestelde beroepen (gedeeltelijk) gegrond verklaard en het besluit van de Minister van 25 april 2000 gedeeltelijk vernietigd.

Vervolgens heeft appellant tegen het besluit van verweerder bij telefax-bericht van 19 februari 2003, bij de Raad van State ingekomen op diezelfde datum, beroep ingesteld.

Bij brief van 29 april 2003 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 augustus 2003, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. drs. R. Onstenk en mr. A. de Cock, gemachtigden, en verweerder, vertegenwoordigd door J. Zegveld, ambtenaar der provincie, zijn verschenen.

Voorts zijn de gemeenteraad van Lochem, vertegenwoordigd door A. Rooskens, gemachtigde, en M.J.M. Overbeek, ambtenaar der gemeente, en de vereniging "Gewestelijke Land- en Tuinbouworganisatie, vertegenwoordigd door J. Boelm, gemachtigde, daar gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Op 3 april 2000 zijn in werking getreden de Wet tot wijziging van de Wet op de Ruimtelijke Ordening van 1 juli 1999 (Stb. 302; hierna te noemen: WRO) en het Besluit tot wijziging van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 van 15 oktober 1999 (Stb. 447).

Uit artikel VI, tweede lid, van genoemde wet volgt dat dit geschil, nu het ontwerp van het plan ter inzage is gelegd vóór 3 april 2000, moet worden beoordeeld aan de hand van het vóór die datum geldende recht.

2.2. Het plan is opgesteld om te voldoen aan de herzieningsplicht op grond van artikel 30 van de WRO. Deze plicht vloeit voort uit de onthouding van goedkeuring aan delen van het bestemmingsplan "Buitengebied 1991" door verweerder bij besluit van 10 september 1992, alsmede door de Kroon bij het Koninklijk besluit van 11 maart 1996, no. 96.00128. Verweerder heeft het thans aan de orde zijnde plan gedeeltelijk goedgekeurd. De Minister, voornoemd, heeft bij zijn besluit van 25 april 2000 het besluit

van verweerder omtrent de goedkeuring van het plan vervangen en heeft daarbij goedkeuring onthouden aan de agrarische bouwpercelen met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (Al)", "Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)" en "Agrarische doeleinden (A)". Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 27 november 2002 heeft overwogen werd het besluit van verweerder, gelet op artikel 29 van de WRO (oud), geacht integraal te zijn vervangen.

In verband met voormelde uitspraak van de Afdeling, waarbij het vervangingsbesluit gedeeltelijk is vernietigd, ligt thans het goedkeuringsbesluit van verweerder, met uitzondering van enkele plandelen genoemd in die uitspraak, en voor zover door appellant bestreden, ter beoordeling voor.

2.3. Aan de orde is een geschil inzake een besluit omtrent de goedkeuring van een bestemmingsplan. Ingevolge artikel 28, tweede lid, van de WRO in samenhang met artikel 10:27 van de Algemene wet bestuursrecht rust op verweerder de taak om - in voorkomend geval mede op basis van de ingebrachte bedenkingen - te bezien of het plan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarbij dient hij rekening te houden met de aan de gemeenteraad toekomende vrijheid om bestemmingen aan te wijzen en voorschriften te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Daarnaast heeft verweerder er op toe te zien dat het plan en de totstandkoming daarvan niet in strijd zijn met het recht. De Afdeling kan slechts tot vernietiging van het besluit omtrent goedkeuring van het plan overgaan, indien moet worden geoordeeld dat verweerder de aan hem toekomende beoordelingsmarges heeft overschreden, dan wel dat hij het recht anderszins onjuist heeft toegepast.

2.4. Appellant stelt dat verweerder ten onrechte goedkeuring heeft verleend aan de agrarische bouwpercelen met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (Al)", "Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)" en "Agrarische doeleinden (A)". Appellant is van mening dat het bestemmingsplan nog steeds een groot aantal te ruime agrarische bouwpercelen met te ruime bebouwingsmogelijkheden voor veestallen in en nabij de kwetsbare gebieden bevat. Bij de toewijzing van agrarische bouwpercelen is naar zijn mening onvoldoende onderscheid gemaakt in de ontwikkelingsmogelijkheden van de desbetreffende veehouderijen in relatie tot de ligging van de Ecologische Hoofdstructuur. Hierdoor is naar de mening van appellant geen sprake van een goede ruimtelijke ordening.

Naast de mogelijkheden die er zijn in het milieuspoor dienen de instrumenten die de ruimtelijke ordening biedt volgens hem te worden gebruikt om tot een zo gunstig mogelijke situatie te komen. Bij het opstellen van het bestemmingsplan moet een goede afweging worden gemaakt tussen de gevolgen die bepaalde ontwikkelingen hebben op de omliggende bestemmingen. Als resultaat van deze afweging dient het bestemmingsplan naar de mening van appellant een vorm van zonering te bevatten tussen gevoelige en belastende bestemmingen. In het voorliggende plan ontbreekt volgens hem een ruimtelijke zonering die in het licht van het Koninklijk besluit

van 11 maart 1996 nu juist noodzakelijk is als aanvulling op het milieubeleid om de ammoniakbelasting van de kwetsbare gebieden te reduceren.

2.5. Ter zitting heeft appellant zijn beroep beperkt tot de verlening van goedkeuring aan de agrarische bouwpercelen met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (Al)", "Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)" en "Agrarische doeleinden (A)", welke zijn gelegen binnen een zone van 250 meter rondom voor verzuring gevoelige bos- en natuurgebieden en waarop verzuringsgevoelige activiteiten plaatsvinden.

2.6. In het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 heeft de Kroon onder meer het volgende overwogen:

"Uit de plantoelichting blijkt dat de agrarische bedrijven in de gemeente Lochem voornamelijk gemengde bedrijven zijn met als hoofdbestanddeel veeteelt. In de loop van de jaren is het aantal koeien, varkens en kippen binnen de gemeente Lochem sterk gegroeid, terwijl ook het aantal dieren per bedrijf is toegenomen.

Vaststaat dat de ammoniakdepositie binnen de gemeente Lochem als gevolg van de veehouderij te hoog is. Blijkens de inventarisatiekaart van de landschapselementen wordt het buitengebied van Lochem gekenmerkt door een rijkdom aan verspreid gelegen grotere en kleinere bossen, houtwallen, laan- en wegbepantingen en andere landschapselementen. De bossen en landschapselementen zijn grotendeels gelegen op zwak bufferende zandgronden, die zeer gevoelig zijn voor verzuring.

Blijkens het Structuurschema Groene Ruimte is het beleid voor de zandgebieden met een mestoverschot gericht op het realiseren van een duurzame natuur en een duurzame veehouderij door middel van ruimtelijke en milieumaatregelen.

Gelet hierop en op de ernst van de verzuringsproblematiek binnen de gemeente Lochem achten Wij het noodzakelijk dat naast de milieuwetgeving het bestemmingsplan wordt gehanteerd om de verzuring terug te dringen. (...)

Gelet op het vorenstaande achten Wij het noodzakelijk dat de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven die liggen in de nabijheid van bossen, natuurgebieden en gebieden met een concentratie van landschapselementen worden beperkt. In het voorliggende plan betreft het de gebieden met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (AL)" en "Agrarisch gebied met natuurwaarde (AN)" en een gebied met de bestemming "Agrarische doeleinden (A)", grenzend aan de bossen bij kasteel Verwolde.

De bouwpercelen binnen deze gebieden hebben een omvang tot ruim 2 ha. Een groot deel van deze bouwpercelen is onbebouwd. De planvoorschriften voorzien niet in een regeling op grond waarvan de oppervlakte die mag worden bebouwd binnen het bouwperceel aan een maximum is gebonden. Het plan biedt bij recht dan ook te veel uitbreidingsmogelijkheden voor de agrarische bedrijven in deze gebieden.

Naar Ons oordeel dienen de bebouwingsmogelijkheden meer te worden afgestemd op de aanwezige bebouwing.

Daarmee wordt naar Ons oordeel voldoende tegemoetgekomen aan de bezwaren van appellant. (...)"

2.7. De Afdeling is van oordeel dat in het Koninklijk besluit weliswaar de noodzaak tot beperking van de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven die liggen in de nabijheid van bossen, natuurgebieden en gebieden met een concentratie van landschapselementen is verwoord, doch hierin is geen verplichting opgenomen dit resultaat via opname van een zonering in het bestemmingsplan te bereiken.

2.8. Uit de toelichting bij het bestemmingsplan blijkt dat uit een inventarisatie is gebleken dat van de 498 agrarische bedrijven die in het bestemmingsplan "Buitengebied 1991" waren opgenomen, inmiddels 137 agrarische bedrijven zijn gestopt met de bedrijfsvoering. Aan de 361 overgebleven agrarische bedrijven is in het plan een agrarisch bouwperceel toegekend op basis van het principe "bouwkavel op maat". Toekenning van een bouwperceel is gebaseerd op een afweging tussen de landschappelijke situatie ter plaatse, de economische omvang (uitgedrukt in Nederlandse Grootte-Eenheden (NGE)), het toekomstperspectief van de verschillende bedrijven en de bestaande bebouwing, opstallen en logistieke ruimte op de percelen. Per individueel geval is een bouwkavel toegekend, waarbij steeds de specifieke situatie is beoordeeld. Aan de kleinere niet-volwaardige bedrijven is veelal een relatief klein bouwblok toegekend, gebaseerd op de aanwezige opstallen, sleufsilos enzovoorts alsmede op de landschappelijke situatie ter plaatse van de percelen, zoals de aanwezigheid van houtwallen, singels, bosgebieden, reliëf etc. De grotere bedrijven hebben een zekere uitbreidingsmogelijkheid gekregen, die eveneens is afgestemd op de aanwezige opstallen en de landschappelijke situatie.

2.9. Uit de stukken blijkt dat aan het merendeel van de agrarische bedrijven een bouwperceel is toegekend van ongeveer 1 hectare. Slechts aan agrarische bedrijven met een grotere economische omvang, dat wil zeggen een omvang van meer dan 40 NGE's, zijn grotere bouwblokken toegekend. Het betreft 12 bedrijven op een totaal van 361 bedrijven, waarbij slechts aan één van deze bedrijven een bouwblok met een omvang van maximaal 1,9 hectare is toegekend.

Voorts blijkt uit de toelichting dat de afname van het aantal agrarische bedrijven ertoe heeft geleid dat het aantal hectaren bouwperceel is verkleind met ongeveer 109 hectaren.

Verder zijn de aanwezige kuilplaten, sleuf- en mestsilo's voorzien binnen het toegekende bouwperceel.

De in het voorgaande plan opgenomen vrijstellingsmogelijkheid om de grens van de bouwpercelen met 10% te overschrijden, is komen te vervallen als gevolg van het "bouwblok op maat" principe.

Verder is blijkens de planvoorschriften ten aanzien van de bestemmingen "Agrarische Doeleinden (A)", Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (AL) en "Agrarisch gebied met natuurwaarde (AN)" een koppeling gemaakt met het ammoniakreductieplan op grond van de Interimwet ammoniak en veehouderij, opdat kan worden bijgedragen aan het herstel van de milieukwaliteit en een daling van de totale milieubelasting binnen het plangebied.

Tevens voorziet het plan in een aanlegvergunningenstelsel voor de gronden met de bestemming "Agrarisch gebied met natuurwaarden (AN)".

2.10. Verweerder is van mening dat de gemeenteraad een sterk geactualiseerd bestemmingsplan heeft vastgesteld. Uit de gehanteerde criteria om tot een bepaalde perceelsomvang te komen blijkt dat de bedrijfseconomische omstandigheden nadrukkelijk zijn meegewogen. Het verzuringsaspect is door de gemeenteraad geheel gekoppeld aan het ammoniakreductieplan. De in gang gezette sanering van veel bedrijven, zoals blijkt uit de plantoelichting, zet zich voort. Deze sanering leidt tot het verdwijnen van mestrechten of tot verplaatsing van mest. Inleveren van de milieuvergunning betekent zonder meer het stopzetten van emissie en depositie. Bij toepassing van het ammoniakreductieplan zal regionaal bezien reductie plaatsvinden.

Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de uitgangspositie sedert het Koninklijk besluit totaal is veranderd, te weten de afname van het aantal agrarische bedrijven, hetgeen milieuwinst heeft opgeleverd.

In het Streekplan Gelderland 1996 (hierna: het streekplan) is bovendien nadrukkelijk bepaald dat toepassing van ondersteunende ruimtelijke punten niet mag leiden tot het frustreren van de gewenste dynamiek, die op grond van het gemeentelijk milieubeleid wordt beoogd.

In verband hiermede kan verweerder zich vinden in het opnemen van bouwpercelen waarop, bij de draagkrachtige en met toekomstperspectief bestempelde bedrijven, nog enige speelruimte zit. Deze speelruimte kan in de praktijk worden opgevuld door aankoop van mestrechten elders. Hierbij dient dan wel reductie van ammoniak plaats te vinden op basis van het door hem goedgekeurde ammoniakreductieplan. Een en ander past binnen het provinciaal beleid, aldus verweerder.

Verweerder is van mening dat in het plan zowel het ruimtelijk- als het milieubelang worden gediend. Gelet hierop stemt verweerder in met de gekozen systematiek voor de toekenning van de bouwpercelen. Hierbij heeft verweerder overwogen dat per bouwperceel rekening is gehouden met de landschappelijke situatie ter plaatse.

2.11. De Afdeling stelt voorop dat het bestemmingsplan het juridisch-planologisch kader biedt, waarin ook de mogelijke gevolgen voor het milieu dienen te worden afgewogen.

Op grond van het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 diende de gemeenteraad bij het opstellen van het plan in het kader van artikel 30 van de WRO de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven die liggen in de nabijheid van bossen, natuurgebieden en gebieden met een concentratie van landschapselementen te beperken in verband met de ernst van de verzuringsproblematiek binnen de gemeente Lochem.

De Afdeling is van oordeel dat, gezien de in overweging 2.8. beschreven individuele wijze van toekenning van een agrarisch bouwblok via het zogeheten bouwblok op maat-principe, de in het plan opgenomen beperkingen, zoals beschreven in overweging 2.9., en de voor het merendeel van de agrarische bedrijven toegekende omvang van een bouwblok van 1 hectare, hetgeen niet als bovenmatig kan worden aangemerkt, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan niet in strijd is met het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 alsmede met een goede ruimtelijke ordening.

2.12. Appellant heeft aangevoerd dat het goedkeuringsbesluit op gespannen voet staat met het in het streekplan opgenomen beleid ter zake van de relatie tussen bestemmingsplan en de beperking van ammoniakuitstoot.

In dit verband heeft appellant erop gewezen dat de motie van Provinciale Staten van 11 november 1998, die er op neerkomt dat verweerder aan een bestemmingsplan waarin geen relatie wordt gelegd tussen de grootte van agrarische bouwpercelen en de nabijheid van natuurgebieden geen goedkeuring hoeft te onthouden, niet geleid heeft tot een herziening van het streekplan. De tekst van het streekplan is volgens appellant nog onverkort van kracht. Naar de mening van appellant heeft verweerder het plan in strijd met het streekplan goedgekeurd.

2.13. In het streekplan is vermeld dat het bestemmingsplan een belangrijke rol kan en moet spelen ter ondersteuning van een milieubeleid dat gericht is op reductie van ammoniakuitstoot. Daar waar het bestemmingsplan het bouw- en gebruiksregime regelt voor een gebied waar sprake is van een (te) hoge achtergrondbelasting, zou dat bestemmingsplan (ter ondersteuning van het op reductie gerichte milieubeleid) in ieder geval de in het streekplan genoemde aspecten moeten regelen.

Voorts is in het streekplan vermeld dat toepassing van deze ondersteunende ruimtelijke punten niet mag leiden tot het frustreren van de gewenste dynamiek, die op grond van het gemeentelijk milieubeleid (ARP) wordt beoogd.

Als één van de aspecten die volgens het streekplan bij een bestemmingsplan, ter ondersteuning van het op reductie gerichte milieubeleid, aan de orde dient te komen, is vermeld het nuanceren van de omvang van bouwpercelen van agrarische bedrijven.

2.14. De Afdeling stelt vast dat het in het streekplan vermelde aspect van nuancering van bouwpercelen nog steeds, ook na de door appellant genoemde motie van Provinciale Staten van 11 november 1998, dient te worden betrokken bij de goedkeuring van een bestemmingsplan.

Gelet op hetgeen in overweging 2.11 is overwogen, is de Afdeling met verweerder van oordeel dat de omvang van de toegekende bouwpercelen voor agrarische bedrijven in de nabijheid van voor verzuring gevoelige gebieden in het voorliggende plan voldoende zijn beperkt. Van strijd met het provinciale beleid is derhalve niet gebleken.

2.15. Voor zover appellant van mening is dat het rijksbeleid, zoals neergelegd in het Structuurschema Groene Ruimte (hierna: SGR), verlangt dat het bestemmingsplan wordt ingezet om een aanvullend ammoniakbeleid te voeren, overweegt de Afdeling als volgt.

Blijkens het SGR is het beleid weliswaar gericht op het realiseren van een duurzame natuur en een duurzame veehouderij door middel van ruimtelijke en milieumaatregelen, maar het SGR voorziet, zoals de Afdeling reeds bij haar uitspraak van 27 november 2002 heeft overwogen, niet in het uitsluiten of beperken van uitbreidingsmogelijkheden in een bestemmingsplan van agrarische bedrijven in de nabijheid van voor verzuring gevoelige gebieden, zoals door appellant gewenst.

2.16. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het bestemmingsplan niet in strijd is met het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 en ook niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

In hetgeen appellant heeft aangevoerd, ziet de Afdeling evenmin aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Hieruit volgt dat verweerder terecht goedkeuring heeft verleend aan de bestreden plandelen. Het beroep is ongegrond.

2.17. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. Cleton, Voorzitter, en mr. M. Oosting en
mr. H.P.J.A.M. Hennekens, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. A.L.M. Steinebach-de Wit, ambtenaar van Staat.

w.g. Cleton
Voorzitter

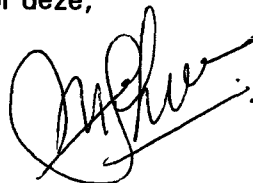
w.g. Steinebach-de Wit
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2003

328.

Verzonden: **29 OKT. 2003**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

- 1.731.21

COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS
VAN LOCHEM
Postbus 17
7240 AA LOCHEM

Gemeente Lochem	
Afd.:	Kopie.
nr.:	
Ingekomen	30 OKT. 2003
T.	
K.	
☐ gmv. bev.	☐ raadsverg. d. d.
☐ k-map	☐ archief/bibliotheek

Datum

Inlichtingen toestel

Uw kenmerk

29 oktober 2003

070-4264388

Ons nummer

Onderwerp

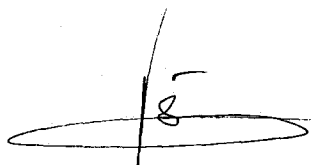
200301070/1/R3

Lochem

Bp 'Herziening ex artikel 30 WRO, bp
Buitengebied 1991'

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde aangelegenheid.

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak,
voor deze,

200301070/1.

Datum uitspraak: 29 oktober 2003

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak in het geding tussen:

**de regionaal inspecteur VROM, regio Oost,
appellant,**

en

**het college van gedeputeerde staten van Gelderland,
verweerder.**

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 1999 heeft de gemeenteraad van Lochem, op voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 4 mei 1999, vastgesteld het bestemmingsplan "Herziening ex artikel 30 Wet op de Ruimtelijke Ordening, bestemmingsplan Buitengebied 1991".

Verweerder heeft bij zijn besluit van 11 januari 2000, kenmerk RE 1999.59234, beslist over de goedkeuring van het bestemmingsplan.

Bij besluit van 25 april 2000 heeft de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer het besluit van verweerder vervangen.

Bij uitspraak van 27 november 2002, no. 200002427/1, heeft de Afdeling de tegen dit vervangingsbesluit ingestelde beroepen (gedeeltelijk) gegrond verklaard en het besluit van de Minister van 25 april 2000 gedeeltelijk vernietigd.

Vervolgens heeft appellant tegen het besluit van verweerder bij telefax-bericht van 19 februari 2003, bij de Raad van State ingekomen op diezelfde datum, beroep ingesteld.

Bij brief van 29 april 2003 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 augustus 2003, waar appellant in persoon, bijgestaan door mr. drs. R. Onstenk en mr. A. de Cock, gemachtigden, en verweerder, vertegenwoordigd door J. Zegveld, ambtenaar der provincie, zijn verschenen.

Voorts zijn de gemeenteraad van Lochem, vertegenwoordigd door A. Rooskens, gemachtigde, en M.J.M. Overbeek, ambtenaar der gemeente, en de vereniging "Gewestelijke Land- en Tuinbouworganisatie, vertegenwoordigd door J. Boelm, gemachtigde, daar gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Op 3 april 2000 zijn in werking getreden de Wet tot wijziging van de Wet op de Ruimtelijke Ordening van 1 juli 1999 (Stb. 302; hierna te noemen: WRO) en het Besluit tot wijziging van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 van 15 oktober 1999 (Stb. 447).

Uit artikel VI, tweede lid, van genoemde wet volgt dat dit geschil, nu het ontwerp van het plan ter inzage is gelegd vóór 3 april 2000, moet worden beoordeeld aan de hand van het vóór die datum geldende recht.

2.2. Het plan is opgesteld om te voldoen aan de herzieningsplicht op grond van artikel 30 van de WRO. Deze plicht vloeit voort uit de onthouding van goedkeuring aan delen van het bestemmingsplan "Buitengebied 1991" door verweerder bij besluit van 10 september 1992, alsmede door de Kroon bij het Koninklijk besluit van 11 maart 1996, no. 96.00128.

Verweerder heeft het thans aan de orde zijnde plan gedeeltelijk goedgekeurd. De Minister, voornoemd, heeft bij zijn besluit van 25 april 2000 het besluit

van verweerder omtrent de goedkeuring van het plan vervangen en heeft daarbij goedkeuring onthouden aan de agrarische bouwpercelen met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (Al)", "Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)" en "Agrarische doeleinden (A)". Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 27 november 2002 heeft overwogen werd het besluit van verweerder, gelet op artikel 29 van de WRO (oud), geacht integraal te zijn vervangen.

In verband met voormelde uitspraak van de Afdeling, waarbij het vervangingsbesluit gedeeltelijk is vernietigd, ligt thans het goedkeuringsbesluit van verweerder, met uitzondering van enkele plandelen genoemd in die uitspraak, en voor zover door appellant bestreden, ter beoordeling voor.

2.3. Aan de orde is een geschil inzake een besluit omtrent de goedkeuring van een bestemmingsplan. Ingevolge artikel 28, tweede lid, van de WRO in samenhang met artikel 10:27 van de Algemene wet bestuursrecht rust op verweerder de taak om - in voorkomend geval mede op basis van de ingebrachte bedenkingen - te bezien of het plan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarbij dient hij rekening te houden met de aan de gemeenteraad toekomende vrijheid om bestemmingen aan te wijzen en voorschriften te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Daarnaast heeft verweerder er op toe te zien dat het plan en de totstandkoming daarvan niet in strijd zijn met het recht. De Afdeling kan slechts tot vernietiging van het besluit omtrent goedkeuring van het plan overgaan, indien moet worden geoordeeld dat verweerder de aan hem toekomende beoordelingsmarges heeft overschreden, dan wel dat hij het recht anderszins onjuist heeft toegepast.

2.4. Appellant stelt dat verweerder ten onrechte goedkeuring heeft verleend aan de agrarische bouwpercelen met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (Al)", "Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)" en "Agrarische doeleinden (A)".

Appellant is van mening dat het bestemmingsplan nog steeds een groot aantal te ruime agrarische bouwpercelen met te ruime bebouwingsmogelijkheden voor veestallen in en nabij de kwetsbare gebieden bevat. Bij de toewijzing van agrarische bouwpercelen is naar zijn mening onvoldoende onderscheid gemaakt in de ontwikkelingsmogelijkheden van de desbetreffende veehouderijen in relatie tot de ligging van de Ecologische Hoofdstructuur. Hierdoor is naar de mening van appellant geen sprake van een goede ruimtelijke ordening.

Naast de mogelijkheden die er zijn in het milieuspoor dienen de instrumenten die de ruimtelijke ordening biedt volgens hem te worden gebruikt om tot een zo gunstig mogelijke situatie te komen. Bij het opstellen van het bestemmingsplan moet een goede afweging worden gemaakt tussen de gevolgen die bepaalde ontwikkelingen hebben op de omliggende bestemmingen. Als resultaat van deze afweging dient het bestemmingsplan naar de mening van appellant een vorm van zonering te bevatten tussen gevoelige en belastende bestemmingen. In het voorliggende plan ontbreekt volgens hem een ruimtelijke zonering die in het licht van het Koninklijk besluit

van 11 maart 1996 nu juist noodzakelijk is als aanvulling op het milieubeleid om de ammoniakbelasting van de kwetsbare gebieden te reduceren.

2.5. Ter zitting heeft appellant zijn beroep beperkt tot de verlening van goedkeuring aan de agrarische bouwpercelen met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (Al)", "Agrarisch gebied met natuurwaarden (An)" en "Agrarische doeleinden (A)", welke zijn gelegen binnen een zone van 250 meter rondom voor verzuring gevoelige bos- en natuurgebieden en waarop verzuringsgevoelige activiteiten plaatsvinden.

2.6. In het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 heeft de Kroon onder meer het volgende overwogen:

"Uit de plantoelichting blijkt dat de agrarische bedrijven in de gemeente Lochem voornamelijk gemengde bedrijven zijn met als hoofdbestanddeel veeteelt. In de loop van de jaren is het aantal koeien, varkens en kippen binnen de gemeente Lochem sterk gegroeid, terwijl ook het aantal dieren per bedrijf is toegenomen.

Vaststaat dat de ammoniakdepositie binnen de gemeente Lochem als gevolg van de veehouderij te hoog is. Blijkens de inventarisatiekaart van de landschapselementen wordt het buitengebied van Lochem gekenmerkt door een rijkdom aan verspreid gelegen grotere en kleinere bossen, houtwallen, laan- en wegbeplantingen en andere landschapselementen. De bossen en landschapselementen zijn grotendeels gelegen op zwak bufferende zandgronden, die zeer gevoelig zijn voor verzuring.

Blijkens het Structuurschema Groene Ruimte is het beleid voor de zandgebieden met een mestoverschot gericht op het realiseren van een duurzame natuur en een duurzame veehouderij door middel van ruimtelijke en milieumaatregelen.

Gelet hierop en op de ernst van de verzuringsproblematiek binnen de gemeente Lochem achten Wij het noodzakelijk dat naast de milieuwetgeving het bestemmingsplan wordt gehanteerd om de verzuring terug te dringen. (...)

Gelet op het vorenstaande achten Wij het noodzakelijk dat de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven die liggen in de nabijheid van bossen, natuurgebieden en gebieden met een concentratie van landschapselementen worden beperkt. In het voorliggende plan betreft het de gebieden met de bestemmingen "Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (AL)" en "Agrarisch gebied met natuurwaarde (AN)" en een gebied met de bestemming "Agrarische doeleinden (A)", grenzend aan de bossen bij kasteel Verwolde.

De bouwpercelen binnen deze gebieden hebben een omvang tot ruim 2 ha. Een groot deel van deze bouwpercelen is onbebouwd. De planvoorschriften voorzien niet in een regeling op grond waarvan de oppervlakte die mag worden bebouwd binnen het bouwperceel aan een maximum is gebonden. Het plan biedt bij recht dan ook te veel uitbreidingsmogelijkheden voor de agrarische bedrijven in deze gebieden.

Naar Ons oordeel dienen de bebouwingsmogelijkheden meer te worden afgestemd op de aanwezige bebouwing.

Daarmee wordt naar Ons oordeel voldoende tegemoetgekomen aan de bezwaren van appellant. (...)"

2.7. De Afdeling is van oordeel dat in het Koninklijk besluit weliswaar de noodzaak tot beperking van de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven die liggen in de nabijheid van bossen, natuurgebieden en gebieden met een concentratie van landschapselementen is verwoord, doch hierin is geen verplichting opgenomen dit resultaat via opname van een zonering in het bestemmingsplan te bereiken.

2.8. Uit de toelichting bij het bestemmingsplan blijkt dat uit een inventarisatie is gebleken dat van de 498 agrarische bedrijven die in het bestemmingsplan "Buitengebied 1991" waren opgenomen, inmiddels 137 agrarische bedrijven zijn gestopt met de bedrijfsvoering. Aan de 361 overgebleven agrarische bedrijven is in het plan een agrarisch bouwperceel toegekend op basis van het principe "bouwkavel op maat". Toekenning van een bouwperceel is gebaseerd op een afweging tussen de landschappelijke situatie ter plaatse, de economische omvang (uitgedrukt in Nederlandse Grootte-Eenheden (NGE)), het toekomstperspectief van de verschillende bedrijven en de bestaande bebouwing, opstallen en logistieke ruimte op de percelen. Per individueel geval is een bouwkavel toegekend, waarbij steeds de specifieke situatie is beoordeeld. Aan de kleinere niet-volwaardige bedrijven is veelal een relatief klein bouwblok toegekend, gebaseerd op de aanwezige opstallen, sleufsilo's enzovoorts alsmede op de landschappelijke situatie ter plaatse van de percelen, zoals de aanwezigheid van houtwallen, singels, bosgebieden, reliëf etc. De grotere bedrijven hebben een zekere uitbreidingsmogelijkheid gekregen, die eveneens is afgestemd op de aanwezige opstallen en de landschappelijke situatie.

2.9. Uit de stukken blijkt dat aan het merendeel van de agrarische bedrijven een bouwperceel is toegekend van ongeveer 1 hectare. Slechts aan agrarische bedrijven met een grotere economische omvang, dat wil zeggen een omvang van meer dan 40 NGE's, zijn grotere bouwblokken toegekend. Het betreft 12 bedrijven op een totaal van 361 bedrijven, waarbij slechts aan één van deze bedrijven een bouwblok met een omvang van maximaal 1,9 hectare is toegekend.

Voorts blijkt uit de toelichting dat de afname van het aantal agrarische bedrijven ertoe heeft geleid dat het aantal hectaren bouwperceel is verkleind met ongeveer 109 hectaren.

Verder zijn de aanwezige kuilplaten, sleuf- en mestsilo's voorzien binnen het toegekende bouwperceel.

De in het voorgaande plan opgenomen vrijstellingsmogelijkheid om de grens van de bouwpercelen met 10% te overschrijden, is komen te vervallen als gevolg van het "bouwblok op maat" principe.

Verder is blijkens de planvoorschriften ten aanzien van de bestemmingen "Agrarische Doeleinden (A)", Agrarisch gebied met landschappelijke waarden (AL) en "Agrarisch gebied met natuurwaarde (AN)" een koppeling gemaakt met het ammoniakreductieplan op grond van de Interimwet ammoniak en veehouderij, opdat kan worden bijgedragen aan het herstel van de milieukwaliteit en een daling van de totale milieubelasting binnen het plangebied.

Tevens voorziet het plan in een aanlegvergunningstelsel voor de gronden met de bestemming "Agrarisch gebied met natuurwaarden (AN)".

2.10. Verweerder is van mening dat de gemeenteraad een sterk geactualiseerd bestemmingsplan heeft vastgesteld. Uit de gehanteerde criteria om tot een bepaalde perceelsomvang te komen blijkt dat de bedrijfseconomische omstandigheden nadrukkelijk zijn meegewogen. Het verzuringsaspect is door de gemeenteraad geheel gekoppeld aan het ammoniakreductieplan. De in gang gezette sanering van veel bedrijven, zoals blijkt uit de plantoelichting, zet zich voort. Deze sanering leidt tot het verdwijnen van mestrechten of tot verplaatsing van mest. Inleveren van de milieuvergunning betekent zonder meer het stopzetten van emissie en depositie. Bij toepassing van het ammoniakreductieplan zal regionaal bezien reductie plaatsvinden.

Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de uitgangspositie sedert het Koninklijk besluit totaal is veranderd, te weten de afname van het aantal agrarische bedrijven, hetgeen milieuwinst heeft opgeleverd.

In het Streekplan Gelderland 1996 (hierna: het streekplan) is bovendien nadrukkelijk bepaald dat toepassing van ondersteunende ruimtelijke punten niet mag leiden tot het frustreren van de gewenste dynamiek, die op grond van het gemeentelijk milieubeleid wordt beoogd.

In verband hiermede kan verweerder zich vinden in het opnemen van bouwpercelen waarop, bij de draagkrachtige en met toekomstperspectief bestempelde bedrijven, nog enige speelruimte zit. Deze speelruimte kan in de praktijk worden opgevuld door aankoop van mestrechten elders. Hierbij dient dan wel reductie van ammoniak plaats te vinden op basis van het door hem goedgekeurde ammoniakreductieplan. Een en ander past binnen het provinciaal beleid, aldus verweerder.

Verweerder is van mening dat in het plan zowel het ruimtelijk- als het milieubelang worden gediend. Gelet hierop stemt verweerder in met de gekozen systematiek voor de toekenning van de bouwpercelen. Hierbij heeft verweerder overwogen dat per bouwperceel rekening is gehouden met de landschappelijke situatie ter plaatse.

2.11. De Afdeling stelt voorop dat het bestemmingsplan het juridisch-planologisch kader biedt, waarin ook de mogelijke gevolgen voor het milieu dienen te worden afgewogen.

Op grond van het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 diende de gemeenteraad bij het opstellen van het plan in het kader van artikel 30 van de WRO de bebouwingsmogelijkheden voor agrarische bedrijven die liggen in de nabijheid van bossen, natuurgebieden en gebieden met een concentratie van landschapselementen te beperken in verband met de ernst van de verzuringsproblematiek binnen de gemeente Lochem.

De Afdeling is van oordeel dat, gezien de in overweging 2.8. beschreven individuele wijze van toekenning van een agrarisch bouwblok via het zogeheten bouwblok op maat-principe, de in het plan opgenomen beperkingen, zoals beschreven in overweging 2.9., en de voor het merendeel van de agrarische bedrijven toegekende omvang van een bouwblok van 1 hectare, hetgeen niet als bovenmatig kan worden aangemerkt, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan niet in strijd is met het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 alsmede met een goede ruimtelijke ordening.

2.12. Appellant heeft aangevoerd dat het goedkeuringsbesluit op gespannen voet staat met het in het streekplan opgenomen beleid ter zake van de relatie tussen bestemmingsplan en de beperking van ammoniakuitstoot.

In dit verband heeft appellant erop gewezen dat de motie van Provinciale Staten van 11 november 1998, die er op neerkomt dat verweerder aan een bestemmingsplan waarin geen relatie wordt gelegd tussen de grootte van agrarische bouwpercelen en de nabijheid van natuurgebieden geen goedkeuring hoeft te onthouden, niet geleid heeft tot een herziening van het streekplan. De tekst van het streekplan is volgens appellant nog onverkort van kracht. Naar de mening van appellant heeft verweerder het plan in strijd met het streekplan goedgekeurd.

2.13. In het streekplan is vermeld dat het bestemmingsplan een belangrijke rol kan en moet spelen ter ondersteuning van een milieubeleid dat gericht is op reductie van ammoniakuitstoot. Daar waar het bestemmingsplan het bouw- en gebruiksregime regelt voor een gebied waar sprake is van een (te) hoge achtergrondbelasting, zou dat bestemmingsplan (ter ondersteuning van het op reductie gerichte milieubeleid) in ieder geval de in het streekplan genoemde aspecten moeten regelen.

Voorts is in het streekplan vermeld dat toepassing van deze ondersteunende ruimtelijke punten niet mag leiden tot het frustreren van de gewenste dynamiek, die op grond van het gemeentelijk milieubeleid (ARP) wordt beoogd.

Als één van de aspecten die volgens het streekplan bij een bestemmingsplan, ter ondersteuning van het op reductie gerichte milieubeleid, aan de orde dient te komen, is vermeld het nuanceren van de omvang van bouwpercelen van agrarische bedrijven.

2.14. De Afdeling stelt vast dat het in het streekplan vermelde aspect van nuancering van bouwpercelen nog steeds, ook na de door appellant genoemde motie van Provinciale Staten van 11 november 1998, dient te worden betrokken bij de goedkeuring van een bestemmingsplan.

Gelet op hetgeen in overweging 2.11 is overwogen, is de Afdeling met verweerder van oordeel dat de omvang van de toegekende bouwpercelen voor agrarische bedrijven in de nabijheid van voor verzuring gevoelige gebieden in het voorliggende plan voldoende zijn beperkt. Van strijd met het provinciale beleid is derhalve niet gebleken.

2.15. Voor zover appellant van mening is dat het rijksbeleid, zoals neergelegd in het Structuurschema Groene Ruimte (hierna: SGR), verlangt dat het bestemmingsplan wordt ingezet om een aanvullend ammoniakbeleid te voeren, overweegt de Afdeling als volgt.

Blijkens het SGR is het beleid weliswaar gericht op het realiseren van een duurzame natuur en een duurzame veehouderij door middel van ruimtelijke en milieumaatregelen, maar het SGR voorziet, zoals de Afdeling reeds bij haar uitspraak van 27 november 2002 heeft overwogen, niet in het uitsluiten of beperken van uitbreidingsmogelijkheden in een bestemmingsplan van agrarische bedrijven in de nabijheid van voor verzuring gevoelige gebieden, zoals door appellant gewenst.

2.16. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het bestemmingsplan niet in strijd is met het Koninklijk besluit van 11 maart 1996 en ook niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

In hetgeen appellant heeft aangevoerd, ziet de Afdeling evenmin aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Hieruit volgt dat verweerder terecht goedkeuring heeft verleend aan de bestreden plandelen. Het beroep is ongegrond.

2.17. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. Cleton, Voorzitter, en mr. M. Oosting en
mr. H.P.J.A.M. Hennekens, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. A.L.M. Steinebach-de Wit, ambtenaar van Staat.

w.g. Cleton
Voorzitter

w.g. Steinebach-de Wit
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2003

328.

Verzonden: **29 OKT. 2003**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

